

Nog een Gentse trainer

Het verschil tussen kop en staart van Derde Provinciale was in die tijd wel erg groot: Meulebeke speelde het jaar nadien in Tweede Provinciale meteen weer kampioen, terwijl FC Aarsele en SK Torhout het opnieuw moeilijk hadden. Aarsele startte onder de nieuwe speler-trainer Maurits Berloo (oud-speler van La Gantoise en ex-internationaal) met twee nederlagen, maar leek zich dan te herpakken met twee mooie overwinningen: in Zonnebeke werd het 1-5 met vier goals van Willy De Volder, thuis tegen SK Torhout scoorde Jozef Linclauw drie keer en werd het 5-2.



Modderbaden

De derby's tegen Ruiselede en Dentergem sprongen ook dit seizoen het meest in het oog, ook al omdat beide buurploegen niet te best geklasseerd stonden. De match tegen Ruiselede ging door op Aarsele-kermis en werd daarom in Aarsele gespeeld, op een erg zwaar terrein. Het sportieve gebaar van de Ruiseledenaren bekwam hen slecht, want na een uur werden twee van hun spelers naar de kleedkamers gestuurd en Aarsele won met 3-1, met o.m. een doelpunt van debutant Eric Van Overbeke. Drie weken later werd het ook in Dentergem een modderbad. Jozef Linclauw had met een penalty de score geopend, maar Antoon Vandewalle stelde op vrijschop gelijk. Na de rust brachten Willy Verbeke en Noël Vandenabeele de thuisploeg op 3-1, maar Aarsele sloeg terug en sleepte nog een puntje uit de modder met doelpunten van Albert De Bels en Antoon Clauwaert.

Geen tweede mirakel

Dat Aarsele ook de terugwedstrijden tegen Ruiselede en Dentergem won, had uiteindelijk maar weinig belang meer: de twee buurploegen waren immers al lang gered. Ondanks de spectaculaire 5-4 uitslag werd het tegen Dentergem een futloze partij. FC Aarsele eindigde opnieuw als voorlaatste en dat leidde alweer tot testmatches. Deze keer lag de oorzaak bij FC Tielt, dat na een 0-7 nederlaag tegen Germinal Ekeren uit Bevordering degradeerde. Aarsele moest testen tegen Jabbeke en Lauwe. Deze keer liep het slecht af: in Jabbeke werd met 5-2 verloren, en het 3-3 gelijkspel thuis tegen Lauwe was niet voldoende om een tweede mirakel te zien gebeuren.

Liftploeg

FC Aarsele moest dus terug naar Vierde Provinciale, maar toonde meteen zijn ambitie door de aanwerving van Maurice Herreman en twee Tieltse voorspelers: René Wullaert en Georges Samyn. En was Aarsele dan te zwak gebleken voor Derde, een reeks lager stond het meteen weer aan de kop, wat het de naam van 'liftploeg' tussen Derde en Vierde bezorgde. Wullaert bewees al in de eerste competitie-match zijn tor-instinct met drie doelpunten tegen het nochtans sterke Hooglede, dat met 4-1 huiswaarts gestuurd werd. Van de eerste acht wedstrijden won Aarsele er zeven; alleen in Zwevezele werd met 3-0 verloren.

Na twee ongelukkige nederlagen in Gits en De Ruiter kwam Aarsele ook tegen Sleihage en Kortemark niet verder dan een gelijkspel, waardoor het al twee punten achter stond op Zwevezele en vier op leider de Ruiter. Ondanks de ijzige koude bleef men dat jaar gewoon doorvoetballen: zelfs daags voor Kerstmis en Nieuwjaar waren matches voorzien! De januarimaand was voor onze FC erg belangrijk met twee opeenvolgende thuismatches tegen Zwevezele en Beveren, resp. derde en vierde geklasseerd. Tegen Zwevezele werd het na een spannende match 1-1, maar tegen Dosko Beveren was met windvoordeel bij de rust al de 4-1 eindstand bereikt, met een zuivere hat-trick van René Wullaert.

Koud stortbad

Op 27 februari stond dan de kapitale match Aarsele-De Ruiter op het programma. Onze FC had zich vooraf met twee thuismatches goed kunnen opwarmen, want het won met 8-2 tegen Koolskamp en met 6-1 tegen Ardooië. De sfeer was dus prima, temeer daar Zwevezele en De Ruiter ondertussen steken hadden laten vallen. Daardoor telde de leidersploeg nog maar twee punten voorsprong op Aarsele en Zwevezele. Ondanks de grote belangstelling gaf de match echter niet wat men ervan verwachtte, want volgens De Zondag ging De Ruiter "onmiddellijk tot de aanval over en praktisch gans de eerste helft bleef Aarsele met de rug tegen het doel geplakt. Aan het halfuur werd een fout wegens handspel door Scheldeman in doel omgezet. Twee minuten later werd een prachtige voorzet uit de linkerhoek door Delaeye in een tweede doelpunt omgezet. Deze beide goals waren werkelijk een koud stortbad voor Aarsele. Even voor de rust was er wel nog een prachtige Aarseelse aanval toen buitenspeler Eric Van Overbeke een zeker doelpunt aan de voet had, doch back Driessens vrijdelde dit op de doellijn. Na de rust beperkte De Ruiter zich tot verdedigend spel en voor Aarsele was er omzeggens geen mogelijkheid om door die muur te breken. Aan de 26e minuut slaagde Germain De Kockere erin het eerreddend doelpunt aan te tekenen, terwijl verder geen enkele gevaarlijke aanval meer viel te noteren." Aangezien de eerste twee van

de reeks mochten promoveren, was deze nederlaag dubbel jammer: niet alleen was de kans op de titel verkeken, maar ook de tweede plaats werd onbereikbaar.

Mooie bekercampagne

In tegenstelling tot buurploegen als FC Tielt en Dentergem, die het in de Beker van West-Vlaanderen tot het hoogste schavotje brachten, was Aarsele geen echte bekerspecialist. Maar alsof het een voorbode was van een goed seizoen, speelden ze in augustus 1963 toch een zeer sterke campagne. Eerst werden Wingene en Bissegem met 4-2 cijfers naar huis gestuurd, waarna Tweede Provinciale Deerlijk op bezoek kwam. Aarsele was de enige ploeg uit Vierde die nog niet uitgebekerd was, en iedereen verwachtte dat het tegen Deerlijk niet verder zou komen dan een moedig verweer. Maar het draaide heel anders uit, vooral dankzij Jozef Linclauw, die met vier doelpunten op rij de bezoekers meteen K.O. zette. René Wullaert zorgde nog in de eerste helft voor forfait-cijfers. Na de rust dreven Eric Van Overbeke en Jozef Linclauw de stand nog verder op, terwijl de bezoekers slechts op strafschoep de eer konden redden: eindstand 7-1, na een schitterende Aarseelse vertoning.

Competitie is belangrijker

De ene week is de andere niet en de volgende zondag was het bekeravontuur afgelopen met een 0-4 nederlaag tegen FC Knokke. Toch vatte men de competitie sterk aan, al was de openingsmatch met een nipte 2-3 zege in Pittem niet echt overtuigend. Maar de puntjes bleven vlot binnenkomen en op 25 november kwam de eerste topmatch van het seizoen er al aan: leider Aarsele ontving Hooglede, dat als tweede volgde op twee punten, met één match meer gespeeld. De dikke sneeuwlaag die enkele dagen tevoren nog het terrein bedekte was net op tijd weggesmolten, zodat de wedstrijd in goede omstandigheden kon doorgaan. Aarsele kwam wel vroeg 0-1 achter, maar wist met doelpunten van Eric Van Overbeke, René Wullaert en Antoon Clauwaert toch een belangrijke 3-1 zege te boeken.

Recordscore

Aarsele besloot de eerste ronde met zes punten voorsprong op Hooglede en Kortemark; in Jonkershove werd de laatste match vóór de bijzonder strenge en lange winter een echte doelpuntenkermis: 0-11 na doelpunten van Jozef Linclauw (3), Antoon Clauwaert (2), René Wullaert (2), Eric Van Overbeke, Antoon Vande Walle, Daniël Van Daele en Germain De Kockere (elk 1). Drie maanden lang was er geen voetbal, maar FC Aarsele vond in maart onmiddellijk de goede kadans terug.

"FC Aarsele virtueel kampioen"

Dat was de titel waarmee De Zondag de overwinning van Aarsele in Hooglede beschreef. De voorsprong bedroeg na die match immers acht punten, zodat er nog maar weinig kon gebeuren. "Aarsele startte bergop en tegen wind, maar ging toch de lokale keeper aan de tand voelen. Het was echter de plaatselijke ploeg die op algemene aanval mooi wist te besluiten en de stand op 1-0 bracht. Na de rust dacht Aarsele er met de grove borstel door te gaan, maar de thuisploeg scheen het zo niet te verstaan. Keeper Daniël Sander kreeg een paar keren gelegenheid zijn kunde ten toon te spreiden. Na een kwartier was de furie over

en nu ging Aarsele bepaald de les spellen. Op de 16e minuut van deze tweede helft werd op algemene aanval de gelijkmaker genet. Van nu af aan domineerden de Aarselenaars volledig en het was nu de beurt aan de keeper van Hooghelede om eens te tonen dat ook hij uit het goede hout gesneden is. Tegen een prachtige combinatie van onze forwards was hij echter niet bestand en een kwartier voor het einde was het 1-2. Hoe beide ploegen zich verder nog inspanden, geen van beide bracht het nog tot doelpunten en zo kwam dan ook het einde met een verdiende zege voor Aarsele. Spannende wedstrijd, genietbaar voetbal, goede leiding."

Toch een tegenslag

Nadat men op Paaszaterdag het laatst geklasseerde, maar steeds moeilijk manoeuvreerbare Koolskamp met 2-0 had verslagen, stond er 's anderendaags nog een wedstrijd tegen een Engelse ploeg op het programma. Op het Hooghe werden de bezoekers in hun taal verwelkomd door Gerard Verschaetse, waarna het gezelschap zich met het muziek voorop naar het terrein begaf. De grootste sensatie was volgens De Zondag "dat er een drietal neger-voetballisten in het Engelse team opstapten." De wedstrijd zelf was meer genietbaar dan daags tevoren en Aarsele won met 2-1. Eén week later tegen Sleihage maakte Wally Vanmaele door de afwezigheid van Antoon Clauwaert zijn debuut (en meteen zijn eerste doelpunt), doch tijdens de match sloeg het noodlot toe: keeper Daniël Sander voelde zich al van bij de aanvang van de match niet goed, maar wou wel eerst zeker zijn van de zege. Toen het 5-0 stond verliet hij het veld, waarna Daniël Van Daele tussen de palen plaatsnam. Later bleek dat de 17-jarige talentrijke keeper een hersenvliesontsteking had opgelopen, waardoor ongetwijfeld een succesrijke carrière afgebroken werd.

Officieel kampioen

Aarsele kon met Georges De Bouvere in doel toch de rest van het seizoen afwerken, al was het blijkbaar wel wat aangeslagen: bij Oostnieuwkerke, de enige ploeg die Aarsele in de heenronde een puntje afhandig had kunnen maken, leek het ook in de terugmatch verkeerd te gaan. Na een 1-1 ruststand kwam Oostnieuwkerke verrassend 2-1 voor, maar gelukkig konden Linclauw, Wullaert en Vanmaele de situatie nog rechtzetten. Dankzij deze 2-4 overwinning was FC Aarsele nu officieel zeker van de titel, met nog vijf matches voor de boeg.

Nederlaag in een modderpoel

Met slechts één verliespuntje had FC Aarsele wellicht een record kunnen vestigen, maar die droom viel in Ardoorie letterlijk in het water. Drie titularissen moesten belet geven en werden vervangen door de juniors Wally Vanmaele, Jules Van Steenkiste en Jan Goethals. In totaal werden dat seizoen trouwens slechts 15 spelers opgesteld. In Ardoorie werd het een 2-1 nederlaag, die zeker niet aan de invallers te wijten was. Vooral in de tweede helft was Aarsele de baas, maar in de plassende regen en op een veld dat meer het uitzicht van een modderpoel had, kon het zijn overwicht niet in doelpunten uitdrukken. Ook de laatste wedstrijd thuis tegen Lichtervelde had plaats in de neergutsende regen; het werd 1-1, zodat Aarsele dat seizoen in totaal slechts vier punten verloor.

Toch nog een eindronde

Door de gedwongen winterstop was het al eind mei voor de competitie beëindigd werd. En voor de verandering volgde er nog eens een extraatje: de kampioenen van alle reeksen van Vierde Provinciale moesten nog een eindronde spelen om de 'Kampioen van Vierde' aan te duiden. Op Pinksterzondag won Aarsele met 6-0 van Moen en de week nadien ontmoette het Sint-Jozefs-Brugge. De Bruggelingen, die enkele jaren geleden een hoofdrol speelden bij de vorige Aarseelse titel, promoveerden nu dus zelf naar Derde, maar de confrontatie met Aarsele verliep niet rimpelloos: bij een 3-1 stand in het voordeel van Aarsele zag de scheidsrechter zich zelfs genoodzaakt de partij stop te zetten en voor de groene tafel werd het nu een 0-5 nederlaag voor onze FC.



Alweer feest

Het voordeel van een 'liftploeg' is dat er regelmatig eens een kampioenviering mag ingericht worden. Voor de vierde keer in 15 jaar stond er op zondag 16 juni zo'n feestelijke dag op het programma: 's Voormiddags vergaderden bestuur, spelers en sympathisanten in het lokaal in de Baudelostraat vanwaar ze met het muziek voorop vertrokken naar de kerk, alwaar een plechtige jubelmis werd opgedragen. Om 10.30 uur werd de ganse voetbalfamilie dan ontvangen op het gemeentehuis alwaar Burgemeester Blancke een gelegenheidstoespraak hield. De Burgemeester verklaarde in naam van het gemeentebestuur en van gans het sportminnende Aarsele dat de club steeds zal kunnen rekenen op de morele en ook op de financiële steun van het gemeentebestuur. Hij wenste het bestuur en vooral secretaris Roger Delbaere, de spelers en supporters, oprecht geluk en zo mogelijk volgend jaar opnieuw de titel! Hierna werd de erewijn gedronken. Nadat de leden-herbergiers waren bezocht, werden in zaal De Hert de voeten onder tafel gestoken voor een lekker feestmaal. 's Avonds ging in dezelfde zaal een luisterrijk kampioenenbal door waarop de ganse voetbalvereniging en al haar sympathisanten nog lang van de feestroes konden genieten. Het doek is nu gevallen over een zeer mooi voetbalseizoen. Na de feestroes zal de ernst van de toekomst onder ogen dienen genomen, want amper een grote

maand scheidt ons nog van het nieuwe seizoen. We hopen er een flink figuur te slaan en gedurende de lange wintermaanden onze voetballiefhebbers veel genoeg te verschaffen."

Een Aarseelse trainer

Na zijn verblijf bij 'La Gantoise' kwam Antoon Lambrecht terug naar FC Aarsele om er speler-trainer te worden. Het eerste meldenswaardige voetbalfeit van het seizoen 1963-64 was de 4-3 zege in een bekermatch tegen FC Tielt, dat ondertussen terug in Tweede Provinciale beland was. Vanaf dit seizoen volgde er na een nederlaag in de Westvlaamse Beker overigens geen rechtstreekse uitschakeling meer, maar iedere ploeg mocht vier bekermatchen spelen, zoals het tot op heden nog steeds het geval is.

Goals, goals, goals...

De eerste competitiewedstrijden werden gekenmerkt door een karrevracht doelpunten aan beide kanten: na drie matches was het doelsaldo al 11-15. In Doomkerke kreeg onze FC trouwens bij een 4-0 stand een doelpunt cadeau nadat Jozef Linclauw helemaal alleen voor doel kwam; de scheidsrechter draaide zich al om en kende de goal toe, hoewel de bal hoog over het doel ging en tussen de bloemkolen belandde. Omdat er met reeksen van 14 ploegen gespeeld werd, moesten drie ploegen degraderen. En na twaalf matches stond Aarsele voorlaatste met amper zes duurbevochten puntjes: tegen Poperinge werd met 5-4 gewonnen, tegen Veldegem en Hooglede met 4-2. Telkens waren Jozef Linclauw en René Wullaert de belangrijkste goalgetters.

Nieuwe hoop

Toen startploeg Aarsele in de laatste match voor Nieuwjaar Vlamertinge moest ontvangen, zorgde het voor de stunt van de dag: de tweede uit de rangschikking werd met zware 6-0 cijfers afgemaakt. Er waren weliswaar twee bezoekers van het terrein gestuurd, maar dat gebeurde pas naar aanleiding van het betwiste vierde doelpunt. Deze ruime overwinning bezorgde onze ploeg nieuwe hoop en de wil om zich te redden bleek na Nieuwjaar duidelijk aanwezig. In de terugronde deed FC Aarsele het dan ook heel wat beter: tijdens de eerste drie maanden van 1964 werd alleen verloren in Poperinge en Hooglede. Na die laatste nederlaag volgde een bitsige derby tegen Ruiselede, door Aarsele met 4-3 gewonnen. Met een 8 op 8 werd daarna de redding verzekerd. De voorlaatste match werd met 5-0 in Loppem verloren, waardoor de thuisploeg zeker was van de kampioentitel.



Pros en zijn telefoonpaal

Op de slotdag van de competitie speelde Aarsele thuis tegen Zedelgem, een wedstrijd die voor beide ploegen geen belang meer had, maar in De Zondag toch bestempeld werd als de match van "één tegen allen". Aarsele draaide op volle toeren, kwam 3-0 voor en werd zelfs nog een strafschoep geweigerd door de scheidsrechter, die in de blessuretijd van de eerste helft de bezoekers een doelpunt cadeau deed. Tien minuten na de rust werd het 3-2, en het was "kort nadien dat de fluitenier de onherstelbare fout beging een corner toe te staan wanneer iedereen 100 procent zeker was dat geen enkele Aarseelse speler de bal had geraakt. Tijdens deze ogenblikken van discussie en verwarring werd het gelijkmakende doelpunt aangetekend! Het feit dat de match van geen belang meer was wat stijgen of dalen aanging, was gelukkig oorzaak dat de zenuwen in bedwang werden gehouden. De emotie ging over in een massale lachbui toen onze steeds humoristische Pros voor de kluchtige noot zorgde. Hij kwam immers op spectaculaire wijze met een eind telefoonpaal van 3 meter lang aangestormd, dit om de scheidsrechter ervan te overtuigen dat hij grove fouten had bedreven en dat hij tot betere inzichten diende te komen!" Ondanks een prachtprestatie moest Aarsele tegen het derde geklasseerde Zedelgem toch nog een doelpunt toestaan, zodat het uiteindelijk met een 3-4 nederlaag zijn seizoen afsloot.

Gehavende voorlijn scoort 8 keer

Voor de eerste competitie-match van het seizoen 1964-65 kon FC Aarsele geen beroep doen op trainer Lambrecht en goalgetter Wullaert. Zij werden vervangen door Ivan Tack en René De Buyser. Voor de rest waren geen nieuwe spelers aangeworven, behalve keeper Gaspard Coppens van FC Tielt. Ondanks de sombere verwachtingen werd de openingsmatch met liefst 8-2 gewonnen van Luigne. De week nadien moest Aarsele naar Moen dat met 1-8 gewonnen had in Dottenijs. Mét Lambrecht en Wullaert werd het een 2-4 zege. Een sterke prestatie, want Moen zou tot het einde van het seizoen meestrijden voor de titel en geen

enkele thuisnederlaag meer toestaan. De Aarseelse ambities daarentegen werden in de maand oktober getemperd door drie nederlagen.

Kermis met 10 doelpunten

Toch viel er dat seizoen nog sensatie te beleven op het Aarseelse terrein en niet toevallig ging het weer om een derby. Deze keer was Dentergem de tegenstander en het was niet alleen Aarsele-kermis, het werd volgens De Zondag ook een doelpuntenkermis: "Aarsele was van bij de aanvang snediger en vlugger vooraan en op de 10e minuut wist Germain De Kockere na soloren prachtig te besluiten: 1-0. Dit vroege optimisme in Aarseelse rangen werd al vlug getemperd toen Daniël Heytens ontzette op het lichaam van een tegenstrever die de bal daarop handig kon bewerken en in doel omzette: 1-1. De opluchting in het Dentergemse kamp was evenmin van lange duur want René Wullaert wist met een verrassende trekbal de keeper der Zonnekloppers te verslaan: 2-1. Enkele minuten later moesten onze burens een strafschoep toestaan die weerom in doel werd omgezet door Wullaert: 3-1. Na de rust zou Dentergem er alles op zetten om de achterstand in te lopen, doch het was Antoon Lambrecht die voor Aarsele de bordjes op 4-1 bracht! Hier scheen de match gespeeld te zijn. Doch de wedstrijd die tot hier toe zeer fair werd betwist, dreigde een andere richting uit te gaan en tijdens een korte schermutseling werd Wullaert van het terrein verwezen. Dentergem trachtte nu munt te slaan uit de numerieke meerderheid en kort nadien wees de stand 4-2. Gelukkig wist Lambrecht onmiddellijk te reageren en de stand op 5-2 te brengen. Even later werd het op schermutseling 5-3 en op onrechtstreekse vrijschoep voor het Dentergemse doel wisten de onzen er op handige wijze 6-3 van te maken. Even voor het einde zouden de Zonnekloppers dan met hun laatste doelpunt de 6-4 eindcijfers vastleggen."

Sinterklaas komt niet elke week

Op bezoek bij leider Hulste stond Aarsele bij de rust 0-2 voor via Antoon Lambrecht (vrijschoep vanop 30 meter) en Frans Dhaenens (machtig vluchtschoep). René Wullaert liep er de tweede helft "half-ziek" bij, maar de Aarseelse topscorer wou zijn maats niet in de steek laten. Toch kwam de leidersploeg nog tot 2-2 terug, maar de gehandicapte Aarseelse ploeg kon op een mooie prestatie terugblikken. Op 6 december 1964 ontving FC Aarsele het puntenloze Dottenijs; de FC had geen Sinterklaasgeschenken nodig om met liefst 11-0 te winnen. De wederoptredende Wally Vanmaele scoorde twee keer, Lambrecht (3) en Wullaert (4) deden nog beter. De overige treffers kwamen van Jacques Vercouillie en Maurice Herreman. Maar dat FC Aarsele een onregelmatig seizoen doormaakte, blijkt uit het resultaat van de week nadien: door een gril van de kalender moest meteen de terugmatch in Dottenijs gespeeld worden. Sinterklaas was voorbij en Dottenijs won met 2-1.

Met zes aan de aftrap

Eind januari 1965 was het door sneeuwval twijfelachtig of er zou gevoetbald worden. Ook de radioberichten bleken nogal verwarrend, maar na telefonisch contact bevestigde het Provinciaal Comité dat alle wedstrijden 's namiddags moesten doorgaan. In Stasegem verklaarde de scheidsrechter het terrein van de hekkensluiters bespeelbaar, maar toen om 3 uur stiept de aftrap gefloten werd, telde men bij de thuisploeg slechts zes spelers op het veld.

De match werd conform het reglement meteen weer afgefloten en FC Aarsele leek de puntjes zonder veel moeite op zak te steken. Maar omdat er ook op andere velden gelijkaardige problemen waren, besliste het Provinciaal Comité achteraf dat de match moest herspeeld worden. Geen probleem voor Aarsele, dat op 14 maart met 3-5 in Stasegem ging winnen. FC Aarsele liet zich dat seizoen ondanks een plaats in de tweede helft van de klassering toch opmerken door liefst 75 keer te scoren; alleen kampioen Hulste deed één doelpuntje beter.

Topscoorer weg

Van die 75 doelpunten waren er 35 afkomstig van René Wullaert. Het volgende seizoen trok hij naar Pittem, dat hij meteen al aan de promotie naar Derde Provinciale hielp. Voor de bekermatchen moesten bij Aarsele heel wat titularissen gemist worden, maar dankzij de goede ploeggeest werd het in Zwevezele toch een 2-3 overwinning. Ook op 15 augustus in Dentergem leverde Aarsele ondanks een 4-3 nederlaag een sterke prestatie. Bij de thuisploeg acteerden toen o.m. speler-trainer Jimmy Coorevits, Mark Van Hastel, Oscar Vandewalle, Bertrand Desmet en André Deram. Pas in de 80e minuut kon Vandewalle het winnende doelpunt scoren. Maar de week nadien was het feest voor Aarsele: de Supportersclub huldigde zijn vlag in en Koolskamp werd met 9-2 verslagen.

Verjonging

In de competitie deed Aarsele het niet zo schitterend, maar dat was voor een groot deel te wijten aan tegenslag, met heel wat nipte en onverdiende nederlagen. Ook moesten een groot aantal jonge spelers nog hun draai vinden: keeper Johny Vandemoortele, Jules Van Steenkiste, Marc Delbaere, José Cocquyt, Gilbert Vervaeke, Gerard Dedecker, Eric Strobbe: het was in deze periode dat een nieuwe, talentrijke generatie zijn intrede maakte. De mooiste overwinning kwam er op de winterkermis toen het goed geklasseerde Ruiselede met 3-0 verslagen werd. Antoon Lambrecht deed zijn wederoptreden en hoewel hij wat meer gewicht moest meesleuren scoorde hij toch met een mooie lobbal. De andere doelpunten waren van Jules Van Steenkiste en Germain De Kockere, terwijl keeper Vandemoortele een perfecte partij afleverde. Ook de week nadien bij rode lantaarn De Ruiter speelde de Aarseelse portier een beslissende rol door een strafschoep te stoppen; een rechtstreeks binnengetrapte hoekschoep van Antoon Lambrecht zorgde voor de volle buit.

Plots verscheen de scheidsrechter

De rest van de heenronde verliep dan weer minder goed, ondanks een zuivere hatrick waarmee Antoon Lambrecht Ruddervoorde al na een kwartier op 3-0 zette: de match werd nog met 3-5 verloren. Het was pas na de winterstop dat FC Aarsele een wat veiliger plaats kon bereiken. Eerst werd rechtstreeks concurrent Zwevezele met 3-1 verslagen en de week nadien stond de verplaatsing naar leider Vlamertinge op het programma. Tijdens de nacht voor de match viel er echter een flink pak sneeuw, en in het radionieuws van zondagmiddag om 13 uur werd meegedeeld dat de wedstrijden afgelast waren. Maar om de verre bestemming op de besneeuwde wegen tijdig te bereiken was de Aarseelse ploeg op dat tijdstip al lang onderweg, zonder radio... Bij aankomst op het terrein bleek geen enkel bestuurslid of speler van Vlamertinge aanwezig: die hadden duidelijk wél naar de radio

geluisterd. Alleen een terreinverzorger wist te vertellen dat de scheidsrechter had laten weten dat hij niet zou komen omdat de match uitgesteld was. De Aarselenaars maakten zich al klaar om terug naar huis te glijden, toen plots de scheidsrechter toch verscheen! Die beweerde helemaal van niets te weten en oordeelde dat het terrein bespeelbaar was. Op het scheidsrechtersblad noteerde hij dat "de match niet kon gespeeld worden omdat de plaatselijke ploeg zich niet aanbood". Het nieuws van zondagmiddag bleek niet te tellen: alleen wat zaterdagavond om 19 uur gezegd werd, was van belang. Het gevolg was dat Aarsele de match in Vlamertinge met 0-5 won en dat Vlamertinge zijn leidersplaats verspeelde aan Langemark.

Nog eens tien doelpunten

In de terugmatch op Ruiselede was Aarsele gelukkig al zeker van de redding, want deze keer waren de Groene Leeuwen duidelijk superieur. Met nog een kwartier te spelen was de stand tot 6-1 opgelopen, maar Antoon Lambrecht zorgde toch nog voor een beetje spanning door in vijf minuten drie keer te scoren, zodat het uiteindelijk 6-4 werd. Ruiselede mocht als derde nog testen voor een overgang naar Tweede Provinciale, maar kwam niet voorbij Desselgem en Veurne.

Goed nieuws en slecht nieuws

Terwijl Kanegem in 1966 met een voetbalploeg in het K.V.S. startte, begon FC Aarsele het nieuwe seizoen zonder Cocquyt en Lambrecht met een gelijkspel tegen HO Wingene. In de volgende thuismatch tegen Lichtervelde toonde Antoon Lambrecht met liefst vijf doelpunten dat hij nog lang niet afgeschreven was. In de 70e minuut stond het 3-2, maar de Aarseelse trainer vond nadien nog vier maal de weg naar de netten. De week nadien in Ruiselede werd Lambrecht aan banden gelegd door Eric Lema. Germain De Kockere en Wally Vanmaele scoorden wel, maar de thuisploeg won met 3-2. Na een nieuwe nederlaag tegen leider Ruddervoorde werd de ploeg fel gewijzigd. Niet zonder resultaat, want in Lendeledede werd met 2-3 gewonnen na drie doelpunten van Jan Goethals. En de week nadien kwam Pittem op bezoek, met René Wullaert die volledig in de greep zat van Gerard Dedecker en dan ook na de rust vervangen werd.

Leiders geklopt

Begin februari moest Aarsele het opnemen tegen leider Ruiselede, dat toen vier punten voorsprong telde en het gemakkelijk haalde met 1-4. En toch zou Aarsele dat seizoen een leidersploeg kloppen: Ruiselede moest die plaats na twee nederlagen afstaan aan Wakken, dat op 12 maart naar Aarsele kwam. "Veel belangstelling, echte derbysfeer, veel lawaai en gezwaai met paraplu's, spandoeken en dies meer... Een wedstrijd vol sensatie die tenslotte verdiend door de plaatselijke ploeg werd gewonnen", zo meldde De Zondag. In de eerste helft was Wakken dankzij het windvoordeel nochtans het meest in de aanval, maar Daniël Heytens en Johny Vandemoortele lieten zich niet verrassen. Na de rust was het Aarsele "dat de lakens ging uitdelen. De bezoekende ploeg scheen er de zenuwen bij te verliezen en hun verdediging werd dan ook hard aan de tand gevoeld. Na een kwartier wist Germain De Kockere op prachtige wijze te doelen, doch de scheidsrechter die ten onrechte buitenspelstand had gefloten, keurde het doelpunt af. Dit was niet van aard om de joelende

supporters tot kalmte te brengen. De Aarseelse druk nam nog toe en op zeker ogenblik wist José Cocquyt uit een bijna onmogelijke positie een prachtdoelpunt te scoren, tot verrassing van de ganse Wakkense verdediging. Nu daverde alles wat nog vast was onder het gejuich van de Aarseelse supporters." Met nog drie wedstrijden te spelen stond Wakken door deze nederlaag opnieuw samen met Wingene op één punt van Ruiselede. Na een ongelooflijk spannend competitieslot eindigden de drie ploegen op gelijke hoogte, maar Wakken werd kampioen omdat het meer gewonnen wedstrijden telde. Aarsele behaalde een mooie vijfde plaats op 6 punten van het leiderstrio.

Sterke bekercampagne

Met 15 doelpunten in drie overwinningen tegen Dentergem, Pittem en Ardoorie leek Aarsele goed voorbereid op het seizoen 1967-68. Maar deze keer waren de succesvolle bekermatchen geen voorbode van een sterk seizoen. Na 9 matches telde Aarsele 6 punten en de enige ploeg die nog slechter deed was Pittem, waar op Aarsele-kermis de strijd om de rode lantaarn beslecht werd. En terwijl de bekermatch op 3-6 voor Aarsele eindigde, kregen we nu precies de omgekeerde uitslag. Bij Pittem was René Wullaert de ster van het veld: met 5 goals zorgde hij voor een daverende come-back, nadat hij wekenlang uit de ploeg geweerd was. Daardoor belandde Aarsele op de laatste plaats, samen met Veldegem, waar het enkele weken later ook al met 4-1 verloor.

Tijd voor een mirakel

Veldegem ging op zijn elan door, maar Aarsele en Pittem bleven de rest van het seizoen strijden om de laatste plaats te vermijden. Uiteindelijk besliste Aarsele het duel in zijn voordeel door op het einde van het seizoen zijn rechtstreekse concurrent met 5-2 te verslaan. En dat was het begin van een nieuw mirakel: omdat deze keer geen enkele Westvlaamse ploeg uit Bevordering zakte, moesten uit de drie reeksen van Derde Provinciale in totaal slechts vijf ploegen degraderen. De drie voorlaatst gerangschikten (Aarsele, Veurne en Brielen) mochten dus testen, maar slechts één van de drie bleef in Derde.

Testen en nog eens testen

De woelige meimaand van het jaar 1968 werd voor FC Aarsele een maand van testwedstrijden: de eerste match tussen Aarsele en Veurne werd in Kortemark gespeeld, en eindigde op 0-0. De week nadien won Veurne met 2-1 tegen Brielen, dat door die nederlaag al bijna zeker was van degradatie. Op het terrein van Rumbeke had de FC dan ook geen moeite om de Brielenaars met liefst 10-1 te kloppen. Maar daardoor eindigden Aarsele en Veurne beide met drie punten en het doelsaldo telde niet mee, zodat een bijkomende testwedstrijd nodig was. De beslissing moest uiteindelijk op 26 mei in Zwevezele vallen. Aarsele domineerde de eerste helft en Germain De Kockere bracht zijn ploeg op voorsprong na een mooie één-twee met José Cocquyt. Maar tien minuten voor tijd stelde Veurne gelijk en ook na 90 minuten was de winnaar nog niet bekend. In een drukkende hitte en op het erg grote terrein van Zwevezele was iedereen in feite leeggespeeld, maar toch moest er nog twee keer een kwartier verlengd worden. Antoon Lambrecht zorgde uiteindelijk voor de beslissing door Aarsele met twee mooie doelpunten een 3-1 zege en meteen de lang verwachte redding te bezorgen.

Slechte bekercampagne

Vorig seizoen behaalde FC Aarsele in de bekermatchen een schitterend resultaat met 7 punten op 8, maar eens de competitie begonnen, waren de resultaten heel wat minder goed. Deze keer wou men blijkbaar het omgekeerde proberen: in de bekermatchen werd met een gelijkspel tegen Pittem slechts één puntje behaald. Bovendien raakte keeper Vandemoortele gekwetst, waardoor Etienne Vervaeke doelman werd. Maar het leek te werken: na vijf competitiezondagen deelde Aarsele dankzij een 8 op 10 de leiderspositie met Sint-Joris. Op de derde speeldag stond reeds de match Aarsele - Sint-Joris op de kalender, waarin de thuisclub een 0-2 ruststand kon ophalen door doelpunten van Antoon Lambrecht en Jan Goethals.

Thriller tegen Dentergem

Jules Van Steenkiste was door een schorsing onbeschikbaar en Gerard Dedecker kon door zijn studies in Leuven maar om de veertien dagen spelen, zodat Paul Dhaenens en Christian Tack in de ploeg kwamen. Bij Dentergem stond die 13e oktober 1969 Romain Deloof in het doel, terwijl ook namen als Marc Van Hastel, André Deram, Ignace Goetry, Pol Lannoo en Jan Daenens in Aarseelse oren niet onbekend zullen klinken. Eric Strobbe opende de score, maar Jan Daenens mocht na onvrijwillig handspel van Marc Delbaere vanop de stip gelijkstellen. De tweede helft verliep ongemeen spannend en draaide uiteindelijk toch in het voordeel van de thuisploeg uit: Romain Deloof kon een vrije trap van Antoon Lambrecht afweren, maar Paul Dhaenens hernam met succes en legde de 2-1 eindcijfers vast.

Steeds aan de leiding

De week nadien kreeg Aarsele wel een 5-2 nederlaag te slikken bij het derde gerangschikte Lichtervelde, en ook de terugwedstrijd in Dentergem leverde maar één punt op. Met staartploeg Langemark had Aarsele dan weer geen problemen, hoewel de aangeduide scheidsrechter niet kwam opdagen. De match werd op voorbeeldige wijze geleid door Marcel Poelvoorde en Aarsele won met 5-0. Omdat Sint-Joris die zelfde zondag met 0-2 van Rumbeke verloor, stonden beide kopploegen bij de winterstop opnieuw samen aan de leiding. Na een 2-0 nederlaag bij Dosko Beveren moest Aarsele het opnemen tegen het sterke Rumbeke. Volgens De Zondag nam Aarsele "een sterke start en kwam al snel 2-0 voor. Op het halfuur kon Rumbeke tegenscoren, zij het na een duidelijke controle met de hand. En vijf minuten later stonden de bordjes gelijk, deze keer dankzij een erg mooi doelpunt. Na de rust maakte Cocquyt er 3-2 van, maar de bezoekers appeleerden nogal luidruchtig voor buitenspel. Toen het tumult wat bedaard was werd de match hervat, maar enkele spelers bleven de scheidsrechter nog steeds verwijten toesturen. Die liet echter niet met zich sullen en stuurde uiteindelijk niet minder dan drie Rumbeekse spelers van het veld! Antoon Lambrecht bracht met een vrijschop, waarop hij het patent had, de eindstand nog op 4-2."

Onvervalste topmatch

Op 26 januari stond in Sint-Joris dan ook een onvervalste topper op het programma. Volgens De Zondag groeide de match uit tot "een zeer genietbare, fair betwiste partij voetbal uit het

bovenste schof, kortom een wedstrijd zoals we er zelden zien in onze reeks en waarin Aarsele op technisch gebied zeker verre uitstak boven zijn tegenstrever. Het was prachtig voetbalweertje en op de droge bosgrond van de Lattenklievers te Sint-Joris zag men een stampvol terrein reeds enkele minuten voor de aanvang. Zeker verre boven de honderd supporters hadden er aan gehouden de Aarseelse ploeg in dit zeer belangrijk treffen te steunen. Sirenen, trompetten en allerlei luidruchtige instrumenten brachten ons onmiddellijk de sfeer van een wedstrijd uit hogere reeksen... Scheidsrechter Blomme zou voor een lastige opdracht komen te staan, doch alras zag iedereen dat hij het spektakel zou beheersen! Zijn fluitsignalen klonken aanvankelijk wat al te gauw, doch iedereen voelde aan dat hij er geen circusnummer ging van maken. De eerste minuten verliepen zeer verdeeld. Het was een tasten en zoeken naar zwakke plekken, doch beide ploegen schenen alras hun zenuwen de baas en ieder speler bleek voor zijn taak opgewassen. De verdere eerste helft verliep lichtjes in het voordeel van Aarsele, doch er was af en toe een sublieme keeper Etienne Vervaeke nodig om ons doel ongeschonden en veilig te houden. Het ganse gebeuren was zeer genietbaar met snedige aanvallen aan weerszijden. De Aarseelse wat kort en gebonden, doch mooi en aangenaam voor het oog. Deze van St-Joris ver doorgestoken met nijldige dieptepassen die niet van gevaar ontbloot waren. De rust kwam met een 0-0 stand en men scheen aan beide zijde te berusten met deze stand van zaken."

Wie scoort wint

"De tweede speelhelft zou even genietbaar en spectaculair worden als de eerste en beide ploegen zouden er alles uithalen wat mogelijk was, want iedereen voelde het aan: 'wie scoorde, won de match'... De eerste 10 min. waren dan ook niet mals voor de bezoekers en keeper Vervaeke kreeg opnieuw gelegenheid om zijn talenten ten toon te spreiden. Hij deed dit met brio en hield onmogelijke ballen uit het net. Na een kwartier ging Aarsele dan bepaald zijn wil opdringen. Onze jongens gingen echt 'voetballen' en de gastheren werden gedurig van het kastje naar de muur gezonden. Vermoeienis liet zich ietwat gevoelen en midden de tweede helft gebeurde het dan: een doeltrap van Marc Delbaere werd door José Cocquyt doorgekopt tot bij Eric Strobbe, die op snelheid alleen kon doorgaan en scoren. De vreugde in het Aarseelse kamp was onbeschrijfelijk. De wedstrijd scheen gespeeld. Nog enkele gevaarlijke standjes voor het Aarseelse doel en de scheidsrechter floot het einde van deze adembenemende partij. Hiermee komt Aarsele aan de leiding met evenveel punten als St-Joris, doch een match minder gespeeld."

Kostbare puntjes

De volgende weken kon FC Aarsele die leidersplaats echter niet vasthouden. De thuismatch tegen Doomkerke leek op een bepaald moment bij een 0-2 achterstand zelfs op een nederlaag uit te draaien. Maar Antoon Lambrecht scoorde de aansluitingstreffer en Willy De Vrieze zorgde met een droomdoelpunt voor de gelijkmaker: hij kreeg de bal op het middenveld rechtstreeks uit een doeltrap van keeper Vervaecke en trof raak vanop zeker 40 meter: 2-2. Nadat men de volgende weken nog twee vergeefse pogingen had gedaan om de uitgestelde match in Hoogdele te laten doorgaan, werd er thuis tegen Lichtervelde opnieuw een puntje prijsgegeven. Nochtans kwam onze FC nu zelf op 2-0 via Lambrecht en Cocquyt, maar de sterke bezoekers sloegen terug en kwamen zelfs 2-3 voor. Met nog 7 minuten te

spelen kon Antoon Lambrecht toch gelijkstellen waarna Aarsele nog een strafschop onthouden werd.

Vierde keer, goede keer

Tegen Wingene en Zwevezele werd er dan wel gewonnen, maar tussendoor moest Aarsele nog eens nipt met 3-2 de duimen leggen in Kortemark, dat in de rangschikking dreigend kwam opzetten. Toen op 30 maart voor de vierde keer de wedstrijd Hooglede-Aarsele gepland werd, kon de partij eindelijk doorgaan, ook al lag het terrein er nog steeds zeer drassig bij. Aarsele leek het te zullen halen met 2-3, maar in de blessuretijd kon Hooglede nog gelijkstellen. Opnieuw was onze FC een belangrijk punt kwijt. Met nog twee matches was de kampioenstitel nu praktisch buiten bereik, want Sint-Joris telde drie punten voorsprong. En voor de tweede plaats, die ook recht gaf op promotie, moest Aarsele nog opletten voor Kortemark, dat tot op één puntje genaderd was. Voor FCA stonden nog twee schijnbaar gemakkelijke verplaatsingen op het programma, nl. naar Ruddervoorde en naar Ruiselede. De opdracht was duidelijk: vier op vier halen!

Toch nog spannend

In Ruddervoorde leek Aarsele op weg naar een gemakkelijke overwinning, want bij de rust was de stand al 0-3. Maar de thuisploeg zorgde toch nog voor spanning en kwam tot 2-3 terug. De week nadien moest dan de beslissing vallen in Ruiselede. Om de tweede plaats te behouden moest Aarsele absoluut winnen, want Kortemark telde meer gewonnen wedstrijden. Ruiselede daarentegen zat in een heel andere situatie: als voorlaatste was het al een tijdje zeker van de degradatie naar Vierde Provinciale en had dus niets meer te winnen of te verliezen. Vroeg in de match kon Strobbe (samen met Cocquyt gescout door Bevorderingsploeg Stade Kortrijk) al de score openen en met een Ruiseleedse own-goal werd het 0-2. Ook nu keerde de spanning terug toen Hermien Lema en Freddy Huyghelier de bordjes gelijk brachten. Maar nog voor de rust kon Willy De Vrieze de bezoekers opnieuw op voorsprong brengen. In de tweede helft werd de kloof nog vergroot: Germain De Kockere, vóór de match gehuldigd wegens zijn 250e wedstrijd in de eerste ploeg, sprong ondanks zijn kleine gestalte toch hoog genoeg om een hoekschop mooi binnen te koppen. Het verdict was gevallen: Aarsele promoveerde naar Tweede Provinciale, Ruiselede zakte naar Vierde.

Dubbel feest

Het 25-jarig bestaan van FC Aarsele en de promotie naar Tweede Provinciale werden gevierd op zondag 18 mei 1969. De feestelijkheden werden ingezet met een H. Mis, waarna een receptie aangeboden werd door het gemeentebestuur. Volgens De Zondag was "als vertegenwoordiger van het Ministerie van Cultuur en Sport de heer Oswald Maes uit Dilbeek tegenwoordig, die het woord voerde namens minister Van Mechelen, en ook een beker als herinnering overhandigde. Jan Aerts vertegenwoordigde de provincie en sprak namens alle Westvlaamse clubs tot bestuur en spelers van FC Aarsele. Ook werden de heren Seyns en de heer Meulissen van het scheidsrechtersverbond verwelkomd.

Na de receptie ging het naar het voetballokaal en verder naar de feestdis in zaal De Hert. Daar werd de feestrede uitgesproken door de heer Gerard Verschaetse, voorzitter van de

plaatselijke toneelbond. (...) Na de dis werden de pioniers in een bloemenhulde betrokken evenals de afgevaardigde van iedere promotie. Het was een mooie dag voor Aarsele, maar men heeft het niet voor niks gekregen en er zal hard moeten gestreden worden om de verworven plaats te behouden."

Kantine

Niet alleen promoveerde FC Aarsele naar een hogere reeks, ook het terrein kreeg een ander uitzicht. Zo werd aan de noordkant een betonafsluiting aangebracht, maar de belangrijkste vernieuwing was wel de bouw van een ruime kantine, die er kwam dankzij de Dentergemse brouwerij RIVA. De eerste keer trok er al heel wat volk naartoe, want op Aarsele-kermis stond een bekerderby tegen FC Tielt op het programma. De Kanaries hadden na een schitterend seizoen de titel veroverd en speelden nu in Eerste Provinciale, met o.m. Aarselenaar Eric Van Overbeke. Die bracht Tielt trouwens al snel op voorsprong en het werd uiteindelijk 1-6. Maar dat was geen schande, want Tielt bleek toen over een zeer sterke ploeg te beschikken, die de week nadien Doomkerke verpletterde met 15-1. Miste Aarsele dat seizoen de competitiederby's tegen Ruiselede en Dentergem, dan kreeg het beide buurploegen toch als tegenstander in de bekermatches: tegen een vernieuwde Ruiseleedse ploeg werd het een spektakelmatch die eindigde op 4-4, in Dentergem won Aarsele met 0-2.

Zeven puntjes

Dat het geen gemakkelijke opdracht zou worden, ondervond FC Aarsele al in de eerste competitie-match: thuis tegen Desselgem werd met 0-5 verloren. Maar daarna werd een eerste puntje gepakt in Wakken en de week nadien volgde een 2-0 zege tegen Bellegem, zodat de start nog leek mee te vallen. Toch verzeilde onze ploeg in de onderste regionen en op kermiszondag 9 november stond dan ook al een vierpuntenmatch op de kalender: thuisploeg Aarsele stond laatste met 5 punten, Moen voorlaatste met 6 punten. In een echt hondeweer (tijdens de rust knakte zelfs een verlichtingspaal af) had de FC bij een 2-2 stand pech toen de winning-goal een paar keer in de modder voor het doel bleef steken. Tot overmaat van ramp werd het vlak voor het einde nog 2-3 voor Moen. Met 7 punten stond Aarsele halfweg de competitie laatste, maar had toch slechts drie puntjes achterstand op het negende gerangschikte Otegem. Alles bleef dus nog mogelijk, maar dan moest er wel een sterke tweede ronde gespeeld worden.

Wederopstanding

Ondertussen was Antoon Lambrecht als speler-trainer opgevolgd door Marc Delbaere. Met zijn 23 jaar was hij toen ongeveer de oudste van het elftal, waarover hij liefst twaalf jaar lang de sportieve leiding zou voeren. In dergelijk geval is het altijd moeilijk uit te maken of een trainerswissel wel degelijk gevolgen heeft, maar een feit is dat de ploeg wel betere resultaten begon te halen. Daarvoor moest wel even geduld opgebracht worden, want praktisch de hele maand december kon er door sneeuwval niet gevoetbald worden. Alleen de laatste zondag was dat wel mogelijk, al lag het Aarseels terrein er nog hard bevroren bij voor de eerste match van de terugronde tegen Racing Waregem. Met een 2-1 zege leek de wederopstanding ingezet.

Stunt van de dag

En het was geen gewone verrijzenis, want FC Aarsele zette de jaren zeventig in met een schitterende 9 op 10! Vooral de topploegen waren niet meer veilig voor het jonge Aarseelse geweld. Getuige dit verslag dat onder de titel "Stunt van de dag" in De Zondag verscheen, over het treffen tussen FC Aarsele en SV Kortrijk, de gewezen leider die toen op de tweede plaats prijkte: "Gelukkig waren Donald Lefevere, Balcaen en Bekaert er bij SV Kortrijk niet bij, maar van Aarseelse kant ontbraken Willy De Vrieze (nog niet hersteld van griep) en Jacques Sabbe (legerdienst), zodat de volgende ploeg opgesteld werd: Willemijns, Delbaere, Heytens, Vervaeke, Dedecker, Van Steenkiste (Coussens), Ledoux, Strobbe, Cocquyt, De Craene en De Kockere. Van bij het begin lieten de Pirroenmannen zich reeds gelden en onze versterkte verdediging had reeds heel wat werk op te knappen. Het was eerder een tasten en zoeken naar de zeer weinige zwakke punten in beide ploegen. Na een tiental minuten kreeg onze voorhoede een beetje meer vrijheid van de voorbeeldig spelende bezoekende verdediging. Rond het kwartier was het raak: een prachtige voorzet van José Cocquyt werd mooi afgerond door Germain De Kockere, doch de scheidsrechter had reeds gefloten voor buitenspel. Dit werd door de meesten terecht aangevochten. We dachten echter: uitgesteld is niet verloren, maar onze hoop werd wat geluwd toen de bezoekende aanvallers uit hun krammen schoten. Herhaalde malen en met prachtig spel bedreigden ze de weer zeer goede Bernard Willemijns. Iedere keer klaarde hij het gevaar op, met behulp van een zeer trapvaste verdediging. Een tiental minuten voor de rust kwam het doelpunt er toch. Het was werkelijk een uniek juweeltje! Een Kortrijkse achterspeler beging een fout op De Kockere. Vanuit een bijna onmogelijke hoek schilderde Eric Strobbe de bal op het hoofd van José Cocquyt, die zo hard en zo geplaatst in de winkelhaak binnenkopte, dat de bezoekende doelman niet eens wist dat de bal zat! Natuurlijk was er enorme vreugde onder de talrijke Aarselenaren." De bezoekers verkeken na de rust nog een paar open kansen, waardoor Aarsele twee gouden punten rijker werd.

Giant-killer

De zegereeks werd verder gezet: rechtstreeks tegenstander Otegem werd met 3-1 verslagen (hatrick van Willy De Vrieze) en in Ingelmunster won Aarsele met 0-3 (twee goals van Strobbe en opnieuw eentje van De Vrieze). Ook topploeg Dottenijs moest er aan geloven: Willy De Vrieze scoorde al in de eerste minuut, maar Dottenijs stelde meteen gelijk en kwam voor de rust zelfs op voorsprong. In de tweede helft zorgde Eric Strobbe met twee doelpunten voor de Aarseelse zege, waardoor Aarsele stilaan de reputatie van 'giant-killer' kreeg. Periodekampioenschappen bestonden toen nog niet, maar met het thans geldende reglement was Aarsele misschien wel in de eindronde geraakt. Toen moest men zich daar nog geen zorgen over maken; alleen de strijd om het behoud was van belang. Even leek het nog mis te gaan toen Aarsele zonder Daniël Heytens naar Herseaux moest en daar zwaar verloor. Maar de week nadien maakte De Vrieze bij kopploeg Desselgem het enige doelpunt, waardoor de redding opnieuw een stapje dichterbij kwam.

Toch nog zevende

De nodige puntjes werden nog gesprokkeld in Moen en Bellegem, waardoor de slotmatchen in een eindeseizoenssfeer konden gespeeld worden. Op de laatste speeldag kwam kampioen

BS Avelgem naar de Sterrestraat. Voor 300 toeschouwers kon Aarsele de eerste helft nog goed standhouden, maar toen de bezoekers kort na rust twee keer scoorden, was de veer gebroken. Avelgem verloor dat seizoen geen enkele wedstrijd en toonde zich een waardig kampioen; uiteindelijk werd het 0-5, maar dat kon bij Aarsele de pret niet bederven. Door zijn schitterende tweede ronde was de FC nog opgeklommen tot een mooie zevende plaats met 23 punten. En toch was het maar nipt gered, want Wakken werd met 21 punten veroordeeld tot de degradatie, na een verloren testmatch tegen Blankenberge. Meer reden tot feesten was er in Ruiselede: de verloren plaats in Derde Provinciale werd meteen heroverd, ook al met eigen spelers, waaronder Freddy Steenbeke die meer dan 20 doelpunten maakte.